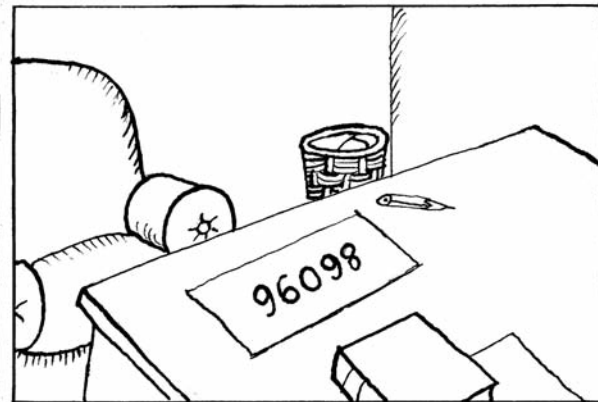

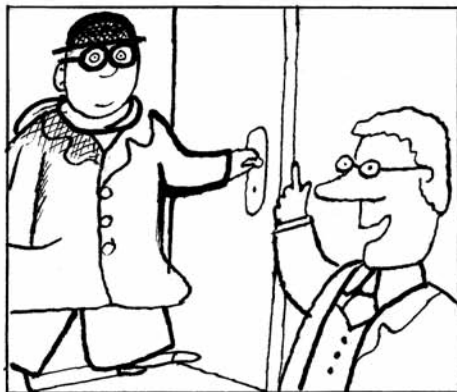
CO ZPŮSOBI- LO, ŽE SPOLU- PRACOVNÍK DETEKTIVA ŠTIKY VOLAL NA NESPRÁV- NÉ ČÍSLO?

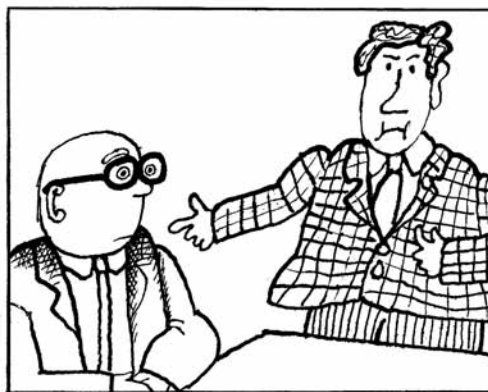
Když jsem ráno odcházel z kanceláře, požádal jsem svého spolupracovníka, aby na 16 hodin předvolal jednoho občana.

Řekl jsem mu, že jeho telefonní číslo jsem nechal na svém psacím stole.

Vrátil jsem se po patnácté hodině a můj spolupracovník mi hlásil, že příkaz splnil.

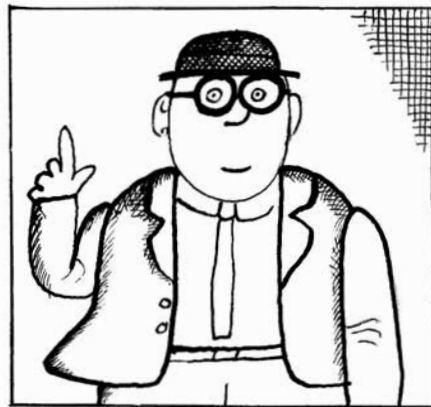

V 16 hodin se dostavil pan Josef, který byl předvoláním překvapen. Překvapen jsem byl ale i já, protože jsem čekal pana Karla.

Podíval jsem se na telefonní číslo, které můj spolupracovník volal, a pochopil jsem, jak došlo k omylu.

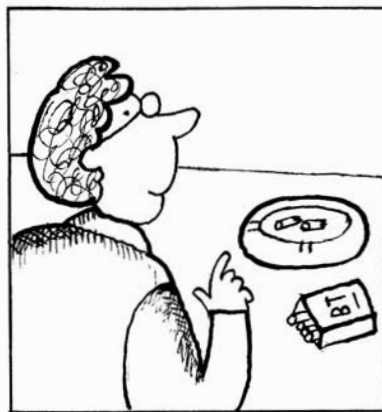
PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE JAN NEMLUVÍ PRAVDU?

Práce detektiva vyžaduje dobrý posrůh a schopnost pozorně si všimat maličkostí.

Jednou jsem musel asi na hodinu odejít do vedlejší budovy. Protože jsem čekal důležitý telefonický rozhovor, uložil jsem svému zástupci Janovi...

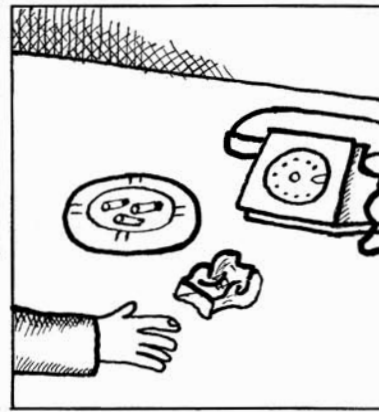
...aby se po tu dobu nevzdaloval z kanceláře. Ujistil mne, že můj příkaz splní.

Vše jsem si zařídil a skutečně asi za hodinu se vrátil.

Jan mi sděloval, že po celou dobu, co jsem byl pryč, seděl u telefonu. Nikdo mne však nevolal a ani nikdo nepřišel do kanceláře.

Všiml jsem si však jediné maličkosti, která mne přesvědčila, že Jan nemluví pravdu.

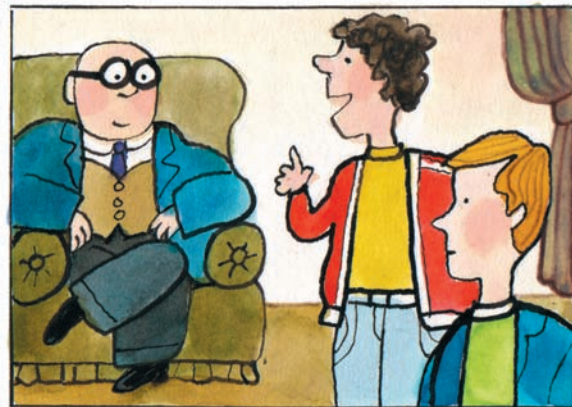
ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si pamatoval, že když odcházel, byly v popelníku dva nedopalky, jednu cigaretu Jan kouřil a čtyři byly v krabičce. Když se vrátil, byla krabička prázdná a v popelníku byly pouze dva nedopalky. Znamenalo to, že cigarety musel Jan vykouřit mimo svoji kancelář.

Ohniček č. 19, červen 1979, ročník XXIX., s. 30

KDO MLUVIL PRAVDU – JAN, NEBO KAREL? JAK TO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL?

Mám dva synovce, Karla a Jana, kteří jsou členy fotbalového klubu. Po každém zápase vždy oznamují jeho výsledek...

Minulou neděli hrálo jejich mužstvo nerozhodně – 2:2 – s velmi silným soupeřem.

Karel se chlubil, že to byl právě on, kdo dal vyrovnávací branku. Totéž tvrdil i Jan.

„Tady je fotografie, na které je vidět, jak střílím branku. Je to důkaz, že mluvím pravdu,“ řekl Karel.

„Ale z této fotografie je jasně vidět, že gól jsem vstřelil já,“ namítal Jan.

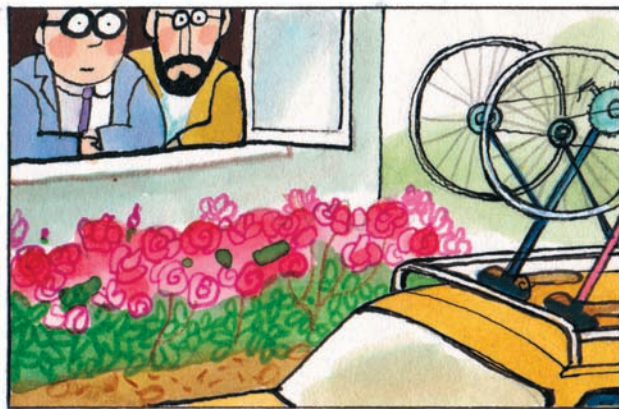

Ano, z fotografií jsem poznal, kdo byl autorem vyrovnávací branky.

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE KAREL LHAL?

Byl jsem na návštěvě v rodině pana Emila. Vyprávěl mi o svém synovi: „Karel je výborný cyklista... již několikrát zvítězil.“

„Pojďte se podívat, právě odjíždí na krajský přebor...“ Karel měl dvě závodní kola upevněna na střеше automobilu a opatrně vyjžděl na silnici.

Domů se vrátil kvečer a radostně mi podával velkou kytici rudých růží. „Jsou za první místo,“ oznamoval svému otci.

„Dostal jsem je na stupních vítězů...“ Ještě chvíli nám vyprávěl Karel o průběhu závodů – a pak jsem se se svými přáteli rozloučil.

Pan Emil mě šel vyprovodit k zahradním vrátkům. Díval jsem se kolem sebe...

...a při loučení jsem řekl panu Emilovi, že Karel si své vítězství vymyslel, že lhal.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že ráno byl záhon u vilky plný růží. Večer, když odcházel, jich však hodně chybělo. Karel si z nich udělal kytici, o které tvrdil, že ji dostal za vítězství v závodě.

Ohniček č. 13, březen 1980, ročník XXX., s. 32